

Oponentní posudek magisterské práce

Název práce: Milost a služba: Činnost žen v církvi s přihlédnutím k otázce diakonické ordinace.

Autorka: Věra Michalicová

Vedoucí práce: Dr. Ing. Alois Kříšťan, Th.D.

Konzultant: Dr. Petr Slouk

Oponent: Mgr. Ing. Zdeněk Demel

Formální stránka práce:

Předložená magisterská práce má 93 stran textu, 8 stran seznamu literatury, 1 stranu použitých zkratk a 94 stran příloh. Celé pojednání se opírá o úctyhodný počet citací (celkem 223). Práce má velmi dobrou úpravu a je v ní poměrně velmi málo pravopisných chyb. Pravidelně se však autorka dopouští chyby v užívání vztažného zájmena „jenž“ tam, kde by měla být užitá jeho forma pro ženský a střední rod „jež“ (např. pozn. pod čarou č. 168, 173, 174 ...). Na str. 33 v odkazu na apoštolský list *Inter insigniores* (zřejmě v němčině) byl špatně přeložen termín „Vorbild“ jako „předobraz“, správně má být „příklad“. Odkaz by pak zněl „... se katolická církev z věrnosti k příkladu svého Pána neopravňuje k tomu, aby připustila ženy ke kněžskému svěcení“. Na str. 84 nahoře by zřejmě mělo správně být „Obsahově se tato materia sacramenti stanovuje ze spásy a služby, která je potřebná...“ (místo které jsou potřebné). A na téže straně v pozn. 200 jde zřejmě rovněž o nesprávný překlad.

Obsahová stránka práce:

Práce je rozvržena do šesti kapitol. V první je podána všeobecná teologická charakteristika jáhenství, druhá kapitola pojednává o tématu diakonátu žen, třetí se zabývá podněty pro obnovení diakonátu žen dnes.

Čtvrtá kapitola se opírá o výsledky výzkumu mezi osmi pastoračními asistentkami. Autorka natočila/sepsala interview s osmi ženami, pracujícími jako pastorační asistentky v české církevní provincii. Výzkum představuje zajímavou sondu do práce pastoračních asistentek. Čtenář se dovídá o náplni jejich práce, o těžkostech, s kterými se setkávají, o spolupráci s nadřízenými kněžími (jáhnem), i o tom, jak svou práci chápou. V té souvislosti jim autorka položila dvě otázky: 1. zda ve své práci vykonávají něco diakonického a 2. zda se proto chápou jako diákonky. Ačkoliv dotázané pastorační asistentky přisuzují své práci diakonický charakter, přesto však by jen jedna z nich, a sice ta, která pracuje jako pastorační asistentka v nemocnici, přijala jáhenské svěcení, když by to bylo možné. Autorka sama tento nepoměr mezi diakonickým charakterem práce pastorační asistentky na jedné straně a touhou po jáhenském svěcení na straně druhé vysvětluje tím, že pět z dotázaných žen prožívá nějakou formu řeholního života, která jakoby jim nahrazovala jáhenské svěcení.

Ještě podrobněji může čtenář nahlédnout do práce a života pastoračních asistentek, když si přečte podrobné záznamy interview uvedené v příloze. Z nich vysvítá, že práce je poměrně velmi náročná a vyžaduje nadšeného a hodně obětavého věřícího člověka.

Pátá kapitola předložené práce uvádí nejprve názor dotázaných pastoračních asistentek na jáhenství žen a pak se autorka zabývá teologickou argumentací pro a

proti jáhenství žen. Mimo jiné zde uvádí zajímavou argumentaci P. Hünermana ve prospěch jáhenství žen, která vychází z jeho teorie kategorie vztahů.

V šesté kapitole pak autorka připojuje vizi do budoucna ohledně diakonátu žen.

Závěr:

Předložená magisterská práce představuje velice poctivou a fundovanou snahu autorky, zjistit a analyzovat práci osmi pastoračních asistentek v české církevní provincii s pohledem na diakonát žen. Právě proto, že se práce opírá o praktický výzkum, je velice přínosná.

Práci doporučuji k obhajobě.

František Švec,

V Českých Budějovicích, 31. ledna 2006